

One-tier board past bij internationaal actieve familiebedrijven

Stefan Peij

De one-tier board, het bestuursmodel waarin niet-uitvoerend bestuurders en bestuurders de enige bestuurslaag in een onderneming vormen, is in Nederland relatief onbekend, maar past prima bij internationaal opererende familiebedrijven. Uit recent onderzoek van Governance University en Inholland — ‘Weg met de muur tussen u en uw bestuur’ — blijken de vier belangrijkste en meest voorkomende problemen van het two-tier model allemaal de samenwerking tussen de raad van commissarissen rvc en het bestuur te betreffen. Deze vier problemen zijn onvoldoende doorvragen door de rvc, de kwaliteit van de informa-

tievoorziening, de onderlinge omgang en rolverwarring. De meerderheid van de ondervraagde commissarissen, waarvan ongeveer een kwart ervaring met dit model heeft, beschouwt het one-tier model niet als een oplossing voor deze problemen. Ofwel: de boardroom dynamics in beide bestuursmodellen zijn in de Nederlandse context vergelijkbaar, het ene model is niet perse beter dan het andere. De berichtgeving in Het Financieele Dagblad over het KPMG-rapport (22 juni) waaruit blijkt dat slechts 4% van de onderzochte familiebedrijven de one-tier board heeft ingevoerd, moet dan ook genuanceerd worden. Gesteld wordt dat toezichthouders bij een one-tier board nauwer betrokken zijn en mogelijk meer

controle kunnen uitoefenen op de gang van zaken. Een nauwere betrokkenheid is echter ook heel goed mogelijk in het two-tier model. Er is in ons land een duidelijke ontwikkeling gaande, waarbij rvc's vaker vergaderen, eerder bij de besluitvorming worden betrokken en over meer informatiebronnen beschikken. Het belangrijkste argument om de one-tier board in te voeren is dus niet een grotere betrokkenheid van of betere controle door toezichthouders en ook niet

Het belangrijkste argument voor de one-tier board is de herkenbaarheid voor buitenlandse partners

de kwaliteit van het interne toezicht of de effectiviteit van de ‘board room dynamics’. Het belangrijkste argument om de one-tier board in te voeren is de herkenbaarheid van het model voor buitenlandse zakenpartners. Het two-tier model wordt in het buitenland niet begrepen en dus ook niet de rollen van bestuurders en commissarissen bij internationale transacties. De one-tier board is net zo geschikt voor familiebedrijven als de two-tier board, dus voor sterk internationaal opererende bedrijven is het dan ook verstandig het eenlaagse model in te voeren. Dat hebben ze bij Damen Shipyards al langer in de gaten. Stefan Peij is directeur van Governance University en lector bij Inholland.

